

ആദ്യം വിചാരണ നേരിട്ടുന്ന മുൻ തരകാർ

عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ : إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَسْتَشْهَدَ فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا . قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا . قَالَ : قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى أَسْتَشْهِدَتُ ، قَالَ : كَذَبْتَ ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لَأَنْ يُقالَ جَرِئٌ فَقَدْ قِيلَ ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ . وَرَجُلٌ تَعْلَمَ الْعِلْمَ وَعَلِمَهُ ، وَقَرَأَ الْقُرْآنَ . فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا . قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ؟ قَالَ تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلِمْتُهُ ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ ، قَالَ : كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعْلَمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ . وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ . فَقَدْ قِيلَ . ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ . وَرَجُلٌ وَسَعَ اللَّهُ عَلَيْهِ ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلَّهُ ، فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ فَعَرَفَهَا ، قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ؟ قَالَ : مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا انْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ : كَذَبْتَ . وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ : هُوَ جَوَادٌ . فَقَدْ قِيلَ . ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ ثُمَّ الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ .

സുഖലമാനുഭവ്യ തസാർ പറഞ്ഞു: പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത് കൊൻ കെട്ടു: അന്ത്യഭിന്നത്തിൽ ആദ്യമായി വിധിക്രമപിക്കേണ്ടുക രക്തസാക്ഷ്യം വരിച്ച ഒരാളുടെ കാര്യത്തിലാണ്. അയാളെ കൊണ്ടുവരും. അയാൾക്ക് നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അയാളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും. അയാളുടെ മനസ്സിലാക്കുകയും

ചെയ്യും. പിന്നെ അല്ലാഹു ചോദിക്കും: “അത് നി എങ്ങനെ വിനിയോഗിച്ചു?” “രക്തസാക്ഷ്യം വരിക്കുവോളം നിര്ഗ്ഗ് മാർഗ്ഗത്തിൽ ണാൻ യുദ്ധം ചെയ്തു വല്ലോ” അയാൾ പറയും. അല്ലാഹു പറയും: “നി കളുപ് പറയുകയാണ്. ഡിരേന്നു് വിളിക്കപ്പെടാൻ വേണ്ടിയാണ് നി യുദ്ധം ചെയ്തത്. നിയങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ?” പിന്നീട് അയാൾക്ക് ശിക്ഷ വിധി കുടകയും മുഖം നിലത്തിട്ട് വലിച്ചിഴച്ച് അയാളെ നരകത്തിൽ എറിയുകയും ചെയ്യും.

വിജ്ഞാനമാർജ്ജിക്കുകയും അത് പഠിപ്പിക്കുകയും വൃദ്ധാന്തം പാരാ യഥാ നടത്തുകയും (മനസ്സാംമാക്കുകയും) ചെയ്ത ആർ ഹാജരാക്കണ്ടും. അയാൾക്ക് നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് അയാളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും അതെങ്കിൽ ഓർക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു ചോദിക്കും: “അതെ നിന്ന് വേണ്ടി നി വിനിയോഗിച്ചു?” “ണാൻ വിജ്ഞാനം നേടുകയും അത് പഠിപ്പിക്കുകയും നിന്നു് വേണ്ടി വൃദ്ധാന്തം പാരായണം നടത്തുകയും ചെയ്തു” - അയാൾ പറയും. അല്ലാഹു പറയും: “നി കളുപ് പറയുകയാണ്. പണ്ഡിതനെന്ന് ആളുകൾ പറയാൻ വേണ്ടിയാണ് നി വിജ്ഞാനം നേടിയത്. വൃദ്ധാന്തം പാരായണ വിദ്യർഘൻ (വൃദ്ധാന്തം മനസ്സാംമാക്കിയവൻ) എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.” തുടർന്ന് ശിക്ഷയായി അയാളെ മുഖം നിലത്ത് വലിച്ചിഴച്ച് നരകത്തിൽ എറിയും.

അല്ലാഹു സാധ്യത്തിക സൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും വിവിധ സാത്തിനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്ത ആളെ കൊണ്ടുവരും. അയാൾക്ക് നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അയാളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം അല്ലാഹു ചോദിക്കും: “അവ നി എന്ത് ചെയ്തു?” “ചെലവഴിക്കാൻ നി ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗവും നിന്നു് വേണ്ടി ണാൻ ചെലവഴിക്കാതെ വിട്ടിട്ടില്ല” - അയാൾ മറുപടി പറയും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു: “നി കളുബാൻ പറയുന്നത്. നി ചെയ്തത് വലിയ ധർമ്മിഷ്ടനാശനാം പറയപ്പെടാൻ വേണ്ടിയാണ്. അങ്ങനെ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.” പിന്നെ അയാൾക്ക് ശിക്ഷ വിധിക്കും. മുഖം വലിച്ചിഴച്ച് അയാളെ നരകത്തിൽ തജ്ജും (മുസ്ലിം).

ഇൻഡിം കർമ്മങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നത് അവക്ക് പിനിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെയും വികാരവിചാരങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാതെ. കൂപ് മനസ്സാട ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എത്ര വലുതായാലും അത് പുണ്യകർമ്മങ്ങളിൽ പെടുകയില്ല. അല്ലാഹു വിന് വേണ്ടി ഒരാൾ നമസ്കരിച്ചാൽ അത് അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടിയാവും. എന്നാൽ ആരക്കിലും ജനങ്ങളെ കാണിക്കാനാണ് നമസ്കരിച്ചതെങ്കിൽ അത് നമസ്കാരമാ വുകയില്ല. അതോടു പാശ്ചവേലയായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, പാപകൃത്യവും! ഇതാണ് കപടമനസ്സാട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്താലുള്ള ഫലം. ചെയ്യുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യമാണ് പ്രധാനം. പ്രവാചകൾ അരുളുന്നു:

“അല്ലാഹുവിന്റെ നോട്ടോ നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളിലേക്കോ, നിങ്ങളുടെ മുവങ്ങളിലേക്കോ അല്ല, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലേക്കാണ്.”

മനുഷ്യൻ ഉദ്ദേശ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയാലും ഒളിച്ചുവെച്ചാലും ഓരോ പ്രവൃത്തിയും എന്തിനു് വേണ്ടി ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു അറിയും. ആത്മാർമ്മതയോടെ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്ക് അവൻ് അളവുറ്റ പ്രതിഫലം നൽകും. അതിനാൽ പേരിനും പെരു

മകും വേണ്ടി ചെയ്യുന്നവൻ തുലന്തതുതനെ.

പ്രകടനതാൽപര്യത്തെ ‘സിർക്ക്’ എന്ന ശൃംഗരമായ കുറുമായിട്ടാണ് ഇസ്ലാം വീക്ഷിക്കുന്നത്. ഈ ദുർഘാണത്തിനെതിരെ നിതാന്ത ജാഗ്രത പുലർത്താൻ തിരു മേരി പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. “അല്ലാഹു മനുഷ്യരോടാജനതാപിച്ചിട്ടുള്ളത് വണക്കവും വിധേയതവും അവൻ മാത്രമായിക്കൊണ്ട് അവൻ ഇബാദത്ത് ചെയ്യാനാണ്.”

അല്ലാഹുവിൻ്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചവനാണ് യമാർദ്ദ രക്തസാക്ഷി. പോരാടിയത് ‘പിരശുപരാക്രമി’ എന്ന കീർത്തിക്ക് വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ കർമ്മ വിഹലാ! രക്തസാക്ഷിതാം ഫലശൃംഗം. നരകശിക്ഷ അനിവാര്യം!!

സംശ്രദ്ധമാരും പ്രശംസ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ നിലയും മറിച്ചല്ല വ്യാജ പണ്ഡിതന്മാരാണ് സമൂഹത്തിന് എന്ന ഭോഷം വരുത്തിവെക്കുന്നത്. പ്രവാചകൾ അരുളുന്നു: “ഭൈവപ്രീതി നേടിത്തരുന്ന വിജ്ഞാനം ആർജിച്ച ഒരാൾ അത് ഭേദിക വിജയത്തിന് മാത്രമായി ഉപയോഗപ്പെട്ടതുകയാണെങ്കിൽ പുന്തു തമാന നാളിൽ സർഗ്ഗത്തിൽ സുഗന്ധമർയ്യാൻ അയാൾക്ക് കഴിയുകയില്ല.” (അബു ദാവൂദ്)

വാതിക്കോൻ ഭാന്യർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് കൊള്ളും. പക്ഷേ അത് ആളുകളുടെ പ്രശംസ ലാക്കാക്കി ആവരുത്. അങ്ങനെന്നായാൽ അവരും നരകത്തിലെറിയപ്പെട്ടു.

ജനങ്ങളെ കാണിക്കാനായി ധനം ചെലവാക്കുത്. ഖുർആനിലെ ഉപമ കാണുക: “മണ്ണുള്ള ഒരു പാറ. കനത്ത മഴ പെയ്തപ്പോൾ മണ്ണുള്ളാം ഓലിച്ചുപോയി. അവർ നേരിവെച്ചതൊന്നും അവർക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ല” (2:264).

ഉദ്ദേശ്യം കളക്കപ്പെട്ടുപോയ കർമ്മങ്ങളുടെ ശതിയാണിത്. പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ലോകമാന്യത വരാതിരിക്കാൻ പ്രവാചകൾ നിരത്തരം പ്രാർഥിച്ചിരുന്നതായി ഫറീ സുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

അബ്ദുൽജുമാർ കുരാൻ